

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Sanctis quibusdam contra serpentes, dracones & leones potestas
diuinitus data.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

in hominibus remansit, quo ad usum, valde imminutum ac limitatum. Siquidem Adam in priore illo statu, non solum circumspicius cauere potuit, intellectu nondum obscurato, & peculiari protectione diuina munitus; sed etiam ex parte animalium longè plenior potestatis usum atque executionem, & obedientiam: vel quia, ut nonnulli arbitrantur, Angelico ministerio protifum fuit, ut bruta animalia, sua pte natura, imperio voluntatiq; humanæ, ad amissim, obtemperarent: vel quoniam tunc homo multò exactius nouerat proprietates, naturalisq; animalium inclinationes; quas qui nouit, facilius utique domat, subicit, flectitque, & sibi obsequentia reddit; ut experientia vel hodie demonstrat. Sunt enim variæ artes industriæque, quibus animalia cecurantur; quarum qui plures caller, plures bestias mansuefacit. Hos animalium effectus, atque inclinationes, haud iam posteri Adæ, perspectas habent, ut ipse: neque nunc Angeli bestias, ut prius, solent ad nutum facere obsequentes. Ut hoc fieret, homini causam dedit, & exemplum. Si voluisset sibi parere bestias, Deo debuisset ipse obedire. Rebellionem sibi peperit rebellando. Hoc iudicium Domino, cum habitatoribus terra. Præuaricati sunt. Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre caeli.

Amos. 4. 1.

C A P V T XIV.

Quantum homini, etiam post peccatum Adami, in omni generis bestias, dominium, quantaq; potestas relicta sit?

I.

VT autem non lateret nos, quid peccato amissum sit, aut quàm clemètem iudicem habeamus, dominij illius primæque potestatis haud obscura quadam nobis relicta sunt vestigia. Neque enim dominium illud est extinctum, sed accisum. Quod penitus adimere potuit, diuina bonitas limitauit duntaxat. Hoc est, quod dicitur: *Nunquid continebit, in ira sua, misericordias suas?* Immo in quibusdam Sanctis, subinde velut in solidum ostendit dominium reductum. Quis nescit, à Moyse, serpentem, sine noxa apprehensum? Nam etsi, virgâ in colubrum versâ, fugit; mox tamen, vbi dixit Dominus; *Extende manum tuam, & apprehende eandem eum: extendit, & tenuit.* Paulus quoque

Psal. 76. 10.

Exod. 4. 4.

etiam congregasset sarmentorum aliquantam multitudinem, & imposuisset
 super ignem, vipera à calore cum processisset, inuasit manum eius. Ut
 verò viderunt barbari pendente bestiam de manu eius, ad invicem
 dicebant, eum moriturum. At ille excutens bestiam in ignem nihil
 mali passus est. Diu autem illis expectantibus, & videntibus, nihil mali
 in eo fieri, conuertentes se, dicebant eum Deum esse. Tanti faciebant,
 à vipera non lædi hominem, qui à vipera morderetur. Hoc nempe
 est, quod dixit Seruator: *Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra*
serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis
nocebit. Sicut nihil nocuit Ioanni Apostolo poculum à veneficis
 infectum bibisse. Sicut Philippus Apostolus draconi imperavit, ut
 innocuus abiret in latebras, nemini injurius. Sicut S. Narcissus,
 & S. Magnus draconibus & serpentibus necem, vel fugam man-
 dauerunt. Sicut Didymus Abbas & anachoreta colubros & ser-
 pentes pedibus innocuè conculcavit. Iuxta illud: *super aspidem &*
basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. Sicut Hy-
 patius; non iam aurei velleris, sed auri custodem draconem, tan-
 quam Christianus Iafon, grãdi prodigio interemit. Quippe Con-
 stantio, Constantini filio regnante, immanis quidam draco the-
 sauro Imperatoris ita incubuit, vti nemo auderet illuc aspirare.
 Quod si quis audentior accederet, illico vita multabatur. Imper-
 ator ergo inops consilij, fama ad se, de viro S. Hypatio Gan-
 grensi Episcopo perlata, mittit, qui illum eant accersitum. Vbi ve-
 nit, gazophylacium solus accedit, januam referat: scipione, quem
 gestabat, crucem præferente, draconem icit, trahensque, velut ce-
 tum, virga captum extraxit, ingenti que rogo, in foro, illius jussu,
 excitato, peremptum baculo, concremavit. Imperator percussus
 admiratione; ne quid imposterum eiusmodi accideret, sanctam il-
 lius viri imaginem, ad ingressum ararij iussit figi. Ambiguum esse
 potest, num Deus tunc ostendere voluerit, quales soleant esse the-
 saurorum custodes. Illud dubio caret, vim, meritumque Sancto-
 rum; eo factò, demonstrauisse. Quibus similia plura Sanctis di-
 uina virtute concessa leguntur, & nos alibi quædam retulimus,
 quæ demonstrant, quàm securè innocens Adam versari potue-
 rit, & versatus sit, inter venenata; itemque cælestem manum ab
 homine iam peccatore non omnino subductam esse; sed sæpe e-

Act. 28. 3.

Luc. 10. 19.

Psal. 90. 13.
 Matth. Ra-
 der. in Vi-
 ridar. S. S.

De serpente
 li. de spe. c. 34.
 n. 2. 3. & 6. De
 leone & lupo
 ibid. n. 5. & 6.

Iud. 16. 6.

1. Reg. 17. 34

II.

Dan. 6. 22.

In prat. Spir.
cap. 125.Theodoret.
in hist. Relig.
cap. 6.
Loc. cit.Manil. lib. 4.
Lucem lib. 5.

tiam velut in integrum reductam, & ad Paradisi exemplum concessam. Samsonem quis nescit Hebræorum Herculem? Irruit Spiritus Domini in Samson, & dilaceravit leonem, quasi hadum in frustis discerpens, nihil omnino habens in manu. De se, dixit David ad Saul: Pascebat seruus tuus patris sui gregem, & veniebat leo vel ursus, & tollebat arietem de medio gregis, & persequerbar eos, & percutiebam, erubamq; de ore eorum, & illi consurgebant aduersum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebamq; eos. Nam & leonem, & ursum interfeci ego seruus tuus. Quæ non dicebat iactabundus, sed vt DEI vires in se ostenderet.

Qua de causa etiam Daniel, in medio leonum, quasi inter fidissimos satellites, tutus assedit; hinc innocentia, inde Angelum eum protegente. Idcirco ait: *Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia inuenta est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci.* Leonem pro imperio, de via decedere iussit Abbas Sergius, vt pecora tuto itinere irent. Zosimo quoque Abbati paruit agrestis Leo. Alius iussus capere leonem, obedientiâ adjunctice, cepit, atque velut agnum ad Abbatem adduxit. Simonides monachus viatoribus leones, in viâ monstratores attribuit. De admirando, per D. Franciscum, circum-rato lupo, itidem alibi docui. Certè, mandato Eustorgij Mediolanensis Episcopi, lupo iugo se submisit, & currum traxit, cuius duo iumenta violentus raptor deuorarat. Quo pacto etiam S. Corbiniani Episcopi Frisingensis Romam euntis, cum ursus alium lacerasset, deuorati loco, ipse sarcinam vectauit, imperanti sancto præfule, ex prædone præda factus, & patiens capistris. Helenus Abbas fatigatus sarcina, quam ferebat, onagram iussit accedere, & dorsum oneri submittere. Paruit fera: & quam longè sancto placuit, onus ipsum peruexit. Idem à reperto crocodilo flumen transuectus est, cum neque pons adesset, nec portitor appareret. Hanc vim sanctitas atque innocentia meretur, & confertur astrarum Conditor, non astra, vt voluit Manilius, qui mansuetarum, per siderum impressionem dari putat, *Exorare tigres, vbiemq; auferre leoni.* Nam de eo, qui sub leone, & scorpio nascitur, ait

*Ille manu vastos poterit frenare leones,
Et palpare lupos, pantheris ludere captis.*

Neque